

Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. februar 2019 — X GmbH mod Finanzamt Stuttgart — Körperschaften (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-135/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — frie kapitalbevægelser — kapitalbevægelser mellem medlemsstaterne og tredjelande — standstill-klausulen — en medlemsstats nationale lovgivning om passive selskaber etableret i tredjelande — ændring af denne lovgivning efterfulgt af den tidligere lovgivnings genindførelse — indkomst hos et selskab etableret i et tredjeland, der hidrører fra ihændehavelse af fordringer fra et selskab etableret i en medlemsstat — medregning af sådan indkomst i beskatningsgrundlaget for en skattepligtig person, der er skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat — restriktion for de frie kapitalbevægelser — begrundelse)

(2019/C 139/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X GmbH

Sagsøgt: Finanzamt Stuttgart — Körperschaften

Konklusion

- 1) Standstill-klausulen i artikel 64, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at artikel 63, stk. 1, TEUF ikke berører anvendelsen af en restriktion for de frie kapitalbevægelser til eller fra tredjelande, som vedrører direkte investeringer, der i det væsentlige eksisterede den 31. december 1993 i medfør af en medlemsstats lovgivning, selv om omfanget af denne restriktion efter denne dato blev udvidet til kapitalandele, der ikke vedrører en direkte investering.
- 2) Standstill-klausulen i artikel 64, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at forbuddet i artikel 63, stk. 1, TEUF finder anvendelse på en restriktion for kapitalbevægelser til eller fra tredjelande, som vedrører direkte investeringer, når den nationale skattelovgivning, der ligger til grund for denne restriktion, efter den 31. december 1993 har været genstand for en væsentlig ændring som følge af vedtagelsen af en lov, som trådte i kraft, men som, inden den var blevet anvendt i praksis, blev erstattet af en lovgivning, der i det væsentlige er identisk med den, der fandt anvendelse den 31. december 1993, medmindre denne lovs anvendelse i henhold til national lovgivning er blevet udsat, således at denne lov, uanset dens ikrafttrædelse, ikke fandt anvendelse på grænseoverskridende kapitalbevægelser som omhandlet i artikel 64, stk. 1, TEUF, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 3) Artikel 63, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter indkomst oppebåret af et selskab etableret i et tredjeland, der ikke hidrører fra dette selskabs egen virksomhed, såsom indkomst, der kvalificeres som »passiv indkomst, der har karakter af investeringskapital«, i denne lovgivnings forstand, medregnes forholdsmæssigt i forhold til den ejede kapitalandel i beskatningsgrundlaget for en hjemmehørende skattepligtig person, når denne skattepligtige

person ejer en kapitalandel på mindst 1 % i nævnte selskab, og når denne indkomst i dette tredjeland er undergivet et lavere beskatningsniveau end det, der er gældende i den pågældende medlemsstat, medmindre der findes en retlig ramme, som navnlig fastsætter aftalemæssige forpligtelser af en sådan art, at de nationale skattemyndigheder i nævnte medlemsstat gives mulighed for i givet fald at kontrollere rigtigheden af oplysninger vedrørende samme selskab, som fremlægges med henblik på at godtgøre, at nævnte skattepligtige persons kapitalandel i dette selskab ikke beror på en kunstig konstruktion.

(¹) EUT C 221 af 10.7.2017.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 28. februar 2019 — Konkurrensverket mod SJ AB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta förvaltningsdomstolen — Sverige)

(Sag C-388/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — fremgangsmåder ved indgåelse af kontrakter inden for transportsektorerne — direktiv 2004/17/EF — anvendelsesområde — artikel 5 — tilrådighedsstillelse eller drift af net til betjening af offentligheden inden for transport med jernbane — en offentlig national jernbanevirksomhed, der udfører transporttjenester, og dennes tildeling af kontrakter om rengøring af den pågældende virksomheds tog — manglende forudgående offentliggørelse)

(2019/C 139/08)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Konkurrensverket

Sagsøgt: SJ AB

Konklusion

- 1) Artikel 5, stk. 1, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester skal fortolkes således, at der foreligger et net til udførsel af transporttjenester med jernbane i denne bestemmelses forstand, når transporttjenester i overensstemmelse med en national lovgivning, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde, stilles til rådighed på en jernbaneinfrastruktur, der forvaltes af en national myndighed, som tildeler denne infrastrukturkapacitet, selv om denne myndighed er forpligtet til at imødekomme jernbanevirksomheders ansøgninger, så længe grænserne for denne kapacitet ikke er nået.